

zák. Z toho plyne, že zákon zdůrazňuje, aby soud jednáním s manželi přezkoumal sám, zdali jest odůvodněn tvrzený nepřekonatelný odpor, že souhlas druhého manžela se žádostí o rozlukou musí býti zcela jasný, a soud musí z něho nabýti přesvědčení, že je výsledkem důkladného rozvážení všech důsledků rozluky. Okolnost, že oba manželé podali žádost za rozlukou, neměla zabrániti, by soud nevyslechl manželů osobně. Dokud se tak nestalo, nelze považovati souhlas podpisem a podáním žádosti o rozlukou stěžovatelem projevený za neodvolatelný, proto když stěžovatel podáním ze dne 4. listopadu 1925 od žádosti o rozlukou upustil a výslovně prohlásil, že odvolává souhlas s rozlukou, měl býti jeho souhlas považován za odvolaný, a mělo býti jeho upuštění od žádosti o rozlukou přijato na soud jako právně účinné, neboť se tak stalo před jeho v §u 16 písm. a) rozl. zák. nařízeným výsledkem, bez něhož o žádosti rozhodováno býti nesmělo, tedy před tím, nežli soudu podle §u 16 cit. zák. vůbec bylo umožněno, by zkoumal, nejde-li u stěžovatele o nerozvážený čin. Tím, že stěžovatel od žádosti upustil, projevil ostatně sám nepokrytě, že šlo u něho touto žádostí o nerozvážený čin, o němž sice zákon mluví pouze při manželstvích před působností rozlukového zákona rozvedených, ale ohledně něhož je zřejmo, že požadavek rozváženosti platí i u manželství za působnosti rozlukového zákona rozvedených, neboť právě vážnost a uváženost po této stránce žádoucích projevů je předmětem soudního šetření podle §u 16 písm. a) I. cit. zák. Poněvadž souhlasu manželova nebylo, bylo žádost manželky zamítnouti a žadatelku podle §u 16 písm. c) cit. zák. odkázati na právní pořad, pokud se týče, bylo dovolacímu rekursu, opírajícímu se právem o zřejmou nezákonnost (§ 16 nesp. říz.), vyhověti a rozhodnouti, jak se stalo.

Čís. 5971.

Tím, že městská elektrárna (na Moravě) byla zapsána do obchodního rejstříku jako »městská elektrárna v X.«, nepřestala býti součástí obecního majetku a vztahují se i na ni předpisy obecního řádu o obecním majetku.

Přenechalo-li obecní zastupitelstvo správnímu výboru elektrárny opatření týkající se obvyklé správy tohoto obecního jmění, bylo k ob-
jednávce turbíny a kotle třeba usnesení obecního zastupitelstva. Totéž platí o smíru ohledně objednávky té.

Bylo na dodavateli, by při uzavření objednávky se přesvědčil, že bylo vyhověno předpisům veřejného práva o platnosti právního jednání objednatelova.

(Rozh. ze dne 22. dubna 1926, Rv II 652/25.)

Žalovaný městský elektrický podnik v Š. (na Moravě) objednal od žalující společnosti turbínu a kotel. Uzávěrný list byl podepsán dvěma členy správní rady elektrárny. Žalobní nárok na zaplacení kupní ceny za turbínu a kotel, jež ležely v podniku žalobkyně hotovy k odvolání, neuznal procesní soud první stolice důvodem po právu. Dů-

v o d y: Jednání bylo obmezeno na rozhodnutí otázky, zdali zažalovaná pohledávka pozůstává co do důvodu po právu. Soud odpověděl k této otázce záporně. Jest ovšem správné, že žalovaná strana jest obchodníkem ve smyslu čl. IV. obch. zák., jelikož také hromadná osoba, obzvláště obec po živnostensku může provozovati obchody a o takovou osobu se také tu jedná. Obec jest oprávněna, jednotlivým členům obecního zastupitelstva neb jiným osobám správu určitých majetkových kusů neb obecních podniků svěřiti. Tím však nepřestává obecní podnik býti obecním majetkem, pro který platí veškeré předpisy obecního řádu o správě obecního majetku. Předpisy tyto jsou vížící povahy a musí proto zástupci takového podniku u všech opatření, která nepatří k řádné správě majetku, vydobýti si povolení obecního zastupitelstva a krom toho, pokud je toho třeba, také schválení nadřízeného úřadu, jinak je dotýčný obchod neplatný. Výjimka platí jen tehdy, pakli se jedná o záležitosti pravidelné správy majetku neb pakli jest tu platné usnesení dotýčných orgánů. V projednávaném případě je uzávěrný list podepsán dvěma členy správy, kteří byli ku znamenání oprávněni, aniž by však uzávěrka byla potvrzena, jak to je předepsáno mor. obecním řádem. Regulativ zcela jasně pro to mluví, že se tu jedná o objednávku, která překročuje rámec plné moci zástupce žalovaného podniku. Nejde tu ani o doplnění ani o výměnu, nýbrž o novou objednávku v milionové ceně, kterou nelze pokládati pouze za doplnění nebo výměnu. Byť i uzávěrný list byl podepsán dvěma členy zastupitelstva žalované firmy, neplyne z toho, že by žalobkyně tím byla nabyta práva. Jestliť na to poukázati, že výbor, jehož souhlas v listině měl býti uveden v patrnost, skutečně k právnímu jednání měl dáti svůj souhlas, by pro žalovaný podnik byl založen právní závazek. Zemský výbor věděl o existenci podniku a žádal také při sjednání zápůjčky o bližší data. Skutečně také nestala se při sjednání zápůjčky zmínka o tom, že agregáty byly objednány. Co se týče porovnání uzavřeného ing. G-em, jest sice správné, že se stala dohoda stran, nicméně však bylo také k tomuto porovnání zapotřebí schválení příslušných orgánů a nemůže tento souhlas býti nahrazen dopisy starosty města a nelze proto v těchto dopisech shledati schválení porovnání. Ani splátky nepadají na váhu, jelikož se vztahovaly na první agregát a klid řízení v předběžném sporu nemá pro tento spor významu. Něnejvýše jest se ještě zabývati otázkou, zdali v podržení kondensatoru, který již s prvním agregátem byl dodán, lze spatřiti schválení uzávěrky. Ale také v tomto směru je soud náhledu, že nelze v tom spatřovati schválení, jelikož se jednalo o dodávku nedělitelné věci, takže v podržení jednoho kusu technicky nesamostatného a do užívání ani neuvedeného nelze spatřovati schválení. Soud má proto za to, že zažalovaný nárok není po právu. O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: V projednávaném případě jest těžištěm celého sporu, zdali žalovaná firma mohla bez předchozího souhlasu obecního zastupitelstva v S. a bez schválení mor. zemského výboru platně objednat na úvěr u žalobkyně turbinu a Babcox kotel za 2,922.220 Kč 27 h. Soud procesní zodpověděl otázku tu záporně a soud odvolací názor ten sdílí. Žalovaný podnik zůstává přes to, že jest zapsán v obchodním rejstříku pod firmou Städt.

Elektrizitätswerk částí obecního jmění, neboť podnik ten objevuje se v obecním rozpočtu jednak jako aktivum, jednak jako pasivum a obecní zastupitelstvo musí podnik ten, třeba jen nepřímou, zvláštním správním výborem spravovati jako každé jiné obecní jmění. Je-li tomu tak, podléhá i žalovaný podnik předpisům obec. řádu mor. a tu se podle §u 97 čis. 2 cit. zák. vyžaduje schválení usnesení obecního zastupitelstva zemským výborem, týká-li se usnesení to uzavření zápůjčky nebo převzetí záruky, které převyšuje s připočtením dosavadních dluhů obecních roční příjmy obce bez obecních ústavů. Strana žalovaná tvrdila, že objednávka přesahuje její obecní příjmy a žalobkyně tvrzení to v první stolici nepopřela; nepopřela to ani výslovně ani neuvedla jiných okolností, ze kterých by se dalo aspoň nepřímou souditi na to, že správnost těchto údajů neuznává; nebylo proto příčiny ani pro stranu žalovanou, by důkazy o tomto svém přednesu nabídla, ani pro soud procesní, by naléhal na to, by žalovaná průvody navrhla. Dlužno proto přednes ten považovati za nesporný a neprávem vytýká odvolatelka v řízení odvolacím, že žalovaná opominula nabídnouti v tomto ohledu důkazy; ostatně odvolatelka ani nyní nepopírá správnost dotyčného tvrzení žalované. Ježto pro spornou objednávku není zde — což zůstalo nesporným — ani usnesení obecního zastupitelstva ani schválení dohlédacího úřadu, jest dotyčná smlouva neplatná a odvolatelka nemůže z ní žádné právo pro sebe vyvozovati. Nevadí tomu, že v obchodním rejstříku není zapsáno ono obmezené právo k uzavření úplatných smluv, neboť z rejstříku lze každému seznati, že jde o městský (obecní podnik) »städtisches Elektrizitätswerk« a tím nabývá vědomosti o tom, že pro podnik ten platí vedle obchodního zákona ještě zvláštní veřejnoprávní ustanovení, totiž předpisy obecního řádu, kterým se musí každý spolusmluvník podrobiti, chce-li uzavřít smlouvu s obecním podnikem. Odvolatelka má za to, že pro městské podniky neplatí ustanovení §u 52 obec. ř., neboť čl. 317 obch. zák. byly prý veškeré formální předpisy civilního práva při obchodech zrušeny; avšak obecní řád jest právem veřejným a jeho ustanovení mají povahu donucovací, k nimž jest přihlížeti z úřední moci; ostatně čl. 317 obch. zák. vylučuje sice nutnost písemného sepsání smlouvy, ale předpokládá, že strany přece smlouvu, jinak již platnou, uzavřely; v projednávaném případě nelze o smlouvě mluvit, když jedna smlouvající strana ještě úplně své vůle neprojevila; prohlášení správního výboru žalované strany jest jen částí její vůle, jež musí býti ještě doplněna schválením obecního zastupitelstva a zemského výboru; pak teprve je tu platný projev vůle se strany žalované. Přistoupí-li žalobkyně k vůli takto projevené, pak teprve nabývá čl. 317 obch. zák. účinnosti. Nezáleží také na tom, zda sporná objednávka spadá do rámce obyčejné správy obecního jmění čili nikoliv, neboť objednávka ta jest, jak shora dovozeno, již s hlediska §u 97 druhý odstavec obec. ř. neplatnou, a nebylo tudíž třeba, provést důkazy o povaze smlouvy; není tedy ani vytýkaná vadnost řízení v tomto ohledu opodstatněna. Odvolatelka jest dále toho názoru, že nebylo třeba předchozího usnesení obecního zastupitelstva také proto, poněvadž bylo správnímu výboru žalované elektrárny uděleno usnesením ze dne 12. dubna 1911 právo, objednat vše, čeho bylo třeba k do-

plnění závodu. Ani tu nelze odvolatele přisvědčiti. Usnesení toto sluší uvést v soulad s §§ 30 a 97 obec. ř.; potřebuje-li totiž obecní zastupitelstvo samo pro určité právní úkony schválení úřadu dohlédacího, nemůže pouhým usnesením sprostíti správní výbor téže povinnosti; obecní zastupitelstvo nemůže svému správnímu výboru udělovati větší právo než samo má; smysl usnesení ze dne 12. dubna 1911 jest proto ten, že správní výbor elektrárny může sice samostatně jednati, avšak jen v rámci obecního řádu i proň závazného. Ani ta okolnost, že strany uzavřely o sporném obchodu za účasti inž. G-a narovnání, zde nerozhoduje, pokud porovnání to nebylo schváleno obecním zastupitelstvem a mor. zem. výborem, třeba jen dodatečně; že by se takové schválení stalo, odvolatelka ani netvrdí. Totéž platí o tom, že žalovaná činila splátky na sporný obchod a že přislíbila další zaplacení; to vše by mělo jen tenkrát význam, kdyby úkony ty byly, třeba jen dodatečně, schváleny příslušnými úřady. Okolnosti ty nemohou však nahraditi náležitost usnášení obecního zastupitelstva o sporné smlouvě; značilo by to obejítí zákona, kdyby obecní výbor uzavřel smlouvu pro nedostatek nutného schválení — vlastně neplatnou a pak učinil platně splátky a takto zatížil obecní jmění. Ostatně nečinila žalovaná splátky na sporný obchod, nýbrž jen na stroje z dřívější objednávky, které byla převzala a jich použila, tak že by mohla ohledně nich býti žalována s úspěchem z titulu obohacení. Odvolatelka neměla spoléhati na to, co inž. G. jí v zastoupení elektrárny prohlásil; musilať věděti, že zmocněnec obecní správy může míti jen obmezenou plnou moc, odvislou od platného usnesení obecního zastupitelstva a schválení mor. zem. výborem. Nebylo proto třeba důkazu znaleckého o tom, že dle čl. 1 obch. zák. jest obchodní obyčej, podle něhož jednání inž. G-a víže stranu žalovanou a není tudíž ani zde vadnosti řízení. Nesprávným jest též závěr odvolatelky, že zemský výbor uděloval již tím svůj souhlas k obchodům, uzavřeným žalovanou elektrárnou, že u vědomí existence tohoto podniku povolil provozování žalovaného podniku; kdyby byl názor ten správným, pak by se stala každá dohlédací činnost zemského výboru illusorní a příslušná ustanovení obecního řádu, jichž účelem jest hájiti zájmy obecního, obzvláště obecního poplatnictva a chrániti obecní majetek, by se stala zbytečnými. Tím, že zemský výbor má vědomosti o existenci městského podniku, nevzdal se ještě svých práv a povinností, dohlížeti na tento podnik, naopak úřad ten předpokládá, že se podnik ten bude pohybovati v mezích zákonných, tedy v rámci obecního řádu. Odvolatelka má konečně za to, že ustanovení §u 97 obec. ř. již neplatilo za uzavření porovnání s inž. G-em, neboť bylo zrušeno §em 57 prvý odstavec zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n. a nahrazeno §em 23 druhý odstavec cit. zák. K námitce té jest připomenouti, že podle §u 23 prvý odstavec cit. zák. není sice třeba schválení mor. zem. výborem k určitým pod bodem 1—4 blíže vymezeným usnesením obecního zastupitelstva, ale platné usnesení obecního zastupitelstva tu musí býti; inž. G. nemůže se na žádné platné usnesení obecního zastupitelstva odvolati, neboť nebylo obecním zastupitelstvem usneseno, že inž. G. má uzavřítí určité narovnání se žalobkyní. Než, i kdyby tu bylo platné usnesení obecního zastupitelstva, není

každé uzavření zápůjčky nebo převzetí záruky obecním zastupitelstvem platným i bez schválení zemského výboru, nýbrž jen ona zápůjčka a jen ona záruka, jež byla převzata obecním zastupitelstvím za okolností v §u 24 čís. 2 cit. zák. vypočtených. Že skutkové předpoklady ty jsou splněny, musí žalobkyně tvrditi a prokázati; toho neučinila a nemůže se proto na toto ustanovení s úspěchem odvolávati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Po stránce právní vytýká žalobkyně napadenému rozsudku především, že soud odvolací neřešil otázku, zda usnesení správního výboru městské elektrárny v S. mohlo nahraditi usnesení obecního zastupitelství města S., když objednávka, o kterou zde jde (turbína s kotlem v kupní ceně 2,922.220 Kč 27 h) jest obchodem a když objednávka podepsána jest osobami dle obchodního rejstříku k zastupování žalované elektrárny oprávněnými. Výtka tato není opodstatněna. Soud odvolací v napadeném rozsudku uvedl a odůvodnil, že žalovaná elektrárna tím, že byla zapsána do obchodního rejstříku pod firmou »Städtisches Elektrizitätswerk S.«, nepřestala býti součástí obecního majetku města S. a že proto vztahují se také na ni velící předpisy obecního řádu moravského, týkající se obecního majetku. Názor tento jest správným a plyne z něho logicky, že za tohoto stavu věci ke sporné objednávce bylo potřeba především pravoplatného usnesení obecního zastupitelstva města S. Usnesení takové se dle zjištění nižších soudů nestalo, nýbrž objednávka učiněna byla jen na základě usnesení správního výboru žalované elektrárny. K otázce, zda toto usnesení správního výboru žalované elektrárny může nahraditi ku právní platnosti objednávky potřebné usnesení obecního zastupitelstva, sluší uvést, že zápisem žalované do obchodního rejstříku pod firmou »Städtisches Elektrizitätswerk S.« nic neměnilo se na vlastnosti žalované elektrárny jako vlastnictví města S. a tudíž části obecního majetku, na který přes tento zápis vztahují se také velící předpisy obecního řádu moravského a že na tom nic nemění ta okolnost, že město S. elektrárenské obchody vede pod onou firmou jako svým obchodním jménem. Dle zjištěného stavu věci bylo obecní zastupitelstvo města S. oprávněno svým usnesením ze dne 12. dubna 1911 přenechati správnímu výboru obchodní vedení tohoto podniku a mohlo proto v tomto usnesení dáti tomuto správnímu výboru zmocnění, by sám opatřil doplnění zařízení k vedení podniku potřebná, poněvadž však v bodě 9 téhož usnesení obecní zastupitelstvo města S. vyhradilo si rozhodování o nepředvídaných záležitostech v těchto směrech svému usnesení, nemůže býti pochybnosti, že usnesením obecního zastupitelstva města S. ze dne 12. dubna 1911 byla na správní výbor žalované elektrárny přenesena jen opatření týkající se obvyklé správy tohoto obecního jmění, že však k hospodářským opatřením přes tuto míru jdoucím byl správní výbor žalované elektrárny povinen opatřiti si zvláštní usnesení obecního zastupitelstva města S., po případě též jeho schválení zemským výborem moravským, jak to žádají předpisy obecního řádu (čl. 30 čís. 5, 52, 97

druhý odstavec). Když správní výbor žalované elektrárny této své povinnosti při sporné objednávce nedostal a u žalobkyně učinil objednávku, která již sama o sobě s ohledem na svou hospodářskou důležitost a výši kupní ceny nemůže být pokládána za doplnění již stávajícího zařízení k vedení žalovaného podniku potřebného ve smyslu shora uvedeného usnesení obecního zastupitelstva města S., nemůže být pochybnosti o tom, že správní výbor žalované elektrárny touto objednávkou překročil svou plnou moc tímto usnesením mu danou a že žalobkyně, když z obchodního rejstříku jest patrné, že jde o obecní podnik, tedy část obecního majetku, věděti mohla a musela, že k objednávce této, majetek města S. značně zatěžující, potřebí bylo dle velkých předpisů obecního řádu moravského usnesení obecního zastupitelstva města S., po případě také i jeho schválení zemským výborem moravským. Měla proto žalobkyně při uzavření objednávky od správního výboru žalované tato usnesení si vyžádati. Když tak neučinila a když, jak zjištěno, potřebné usnesení obecního zastupitelstva města S. a případné jeho schválení zemským výborem moravským, pokud o objednávku tuto jde, se nestalo, jest obchod tento neplatným, jak nižší soudy správně uznaly. Z téhož důvodu neplatným jest také porovnání mezi inž. G-em jako zmocněncem správního výboru žalované a žalobkyní, jak soud odvolací v napadeném rozsudku uvedl a správně odůvodnil. Dovolací důvod §u 503 čís. 4 c. ř. s. není proto v tomto bodě opodstatněn. Není správným názor dovolatelčin, že odvolací soud k onomu právnímu závěru dospěl jen proto, že nepřipustil a neprovedl žalobkyní nabízených důkazů o tom, že sporná objednávka týkala se jen zařízení k provozu elektrárny potřebného, neboť i kdyby toto tvrzení žalobkyně bylo správným a objednaná druhá turbína s kotlem byla skutečně potřebným zařízením k provozu elektrárny, nebyl by správní výbor žalované elektrárny ve smyslu onoho usnesení obecního zastupitelstva města S. býval k ní oprávněn, poněvadž dle zjištěného stavu věci nešlo zde o doplnění zařízení již stávajícího, nýbrž o zařízení zcela nové, které svou povahou a svou hodnotou jistě se vymyká z pojmu obvyklé správy obecního jmění, ke které jedině správní výbor žalované strany oním usnesením obecního zastupitelstva města S. byl oprávněn. Není proto řízení odvolací vadným, že o zmíněné okolnosti nebyly připuštěny a provedeny žalobkyní nabízené důkazy a dovolací důvod §u 503 čís. 2 c. ř. s. není v tomto směru dán. Tím jest vyřízeno dovolání ohledně první uplatňované právní otázky. Pokud jde o druhou, po názoru dovolatelčinu pro právní posouzení věci rozhodnou otázku, zda k objednávce (k uzavření smíru ohledně ní mezi žalobkyní a zmocněncem žalované inž. G-em) bylo potřebí schválení zemského výboru moravského, odpadá její řešení zodpověděním prvé právní otázky a zůstanou proto dotyčné důvody dovolání nepovšimnuty, neboť když není zde k objednávce potřebného zvláštního usnesení obecního zastupitelstva města S., jež by bylo podkladem pro rozhodnutí zemského výboru, není třeba řešiti otázku, zdali z důvodu čl. 97 druhý odstavec obecního řádu moravského, po případě z důvodu čl. 23 čís. 2 novely ze dne 12. srpna 1921, čís. 329 sb. z. a n., bylo k jeho platnosti potřebí schválení zemským výborem moravským. Odvolací soud uvedl v napadeném roz-

sudku, že a proč skutečnost žalobkyní tvrzená, že žalovaná na spornou objednávku již částečně platila a další zaplacení přislíbila, při řešení tohoto sporu na váhu nepadá a soud dovolací shledává dotyčné důvody napadeného rozsudku správnými a poukazuje proto v tomto směru dovolatelku především na důvody soudu odvolacího. Není v rozporu se spisy skutkové zjištění soudu odvolacího, že šlo o dvě objednávky, které v jednom závěrečném listě jsou obsaženy, když k objednavce první v závěrečném listu obsažené připojen byl dodatek objednávky druhé se týkající. Jest proto správným též úsudek soudu odvolacího, že splátky, které žalovaná žalobkyni až dosud učinila, staly se na vyrovnání pohledávky žalobkyně z objednávky první a že tvrzení dovolatelky, že tomu tak není, ve zjištěném stavu věci nemají opory. Otázka, zdali inž. G. byl zmocněncem oprávněným k uzavření smíru ohledně sporné objednávky, vyřešena byla již shora tím, že rozhodnuto bylo, že usnesení správního výboru žalované elektrárny nemohlo nahraditi k platnosti objednávky potřebné dle předpisu obecního řádu moravského usnesení obecního zastupitelstva města S. Dovolávati se víry a poctivosti v obchodním styku není za tohoto stavu věci na místě, když, jak shora uvedeno, žalobkyně z obchodního rejstříku věděla a věděti musela, že jde zde o podnik, tvořící část obecního jmění, který pro tuto svou povahu podroben jest velkým předpisům práva veřejného o jmění obecním. Opomenula-li žalobkyně při uzavření objednávky a při uzavření porovnání se ujistiti tím, že bylo vyhověno předpisům práva veřejného ku platnosti těchto právních jednání nutně potřebným, musí následky toho sama nésti a nemůže žádati, aby s ohledem na víru a poctivost v obchodním styku následky tyto na žalovanou byly přesunuty. Není proto ani v tomto směru dovolací důvod §u 503 čís. 3 c. ř. s. ani dovolací důvod §u 503 čís. 4 odůvodněn. Jaký význam měla okolnost, že žalovaná byla pod firmou »Städtisches Elektrizitätswerk S.« do obchodního rejstříku zapsána, bylo již uvedeno. Omezení zástupců žalované firmy dle obchodního rejstříku k zastupování žalované oprávněných plyne z povahy žalované elektrárny jako obecního podniku a části obecního jmění, kterážto povaha ze zápisu v obchodním rejstříku jest patrna. Není proto správným, co dovolatelka ve svém dovolání uvádí na podporu svého názoru, že zápis do obchodního rejstříku způsobil, že přes velcí předpisy obec. řádu moravského v rejstříku zapsaní, k zastupování žalované firmy oprávnění zástupci měli právo pravoplatně uzavíratí všechny obchody, tedy i obchod, o který zde jde a že bylo k neplatnosti sporné objednávky potřebí, by v obchodním rejstříku výslovně bylo vyznačeno, že jmenovaní tam oprávnění zástupci firmy »Städtisches Elektrizitätswerk S.« v některých případech potřebují k platnosti uzavírání obchodů souhlasu veřejnoprávních činitelů. Ve stejném smyslu rozhodl o významu zápisu firmy do obchodního rejstříku tento soud již ve svém rozhodnutí uveřejněném pod čís. 3043 sb. n. s. Nejvyšší soud neshledává důvodů, aby v tomto případě od svého tam vysloveného stanoviska upustil.